

Krigen. Et andet Synspunkt, hvorfra disse Bevillinger paa § 26 maa ses, er, at de i højeste Grad ere i Landets Interesse, for skulde det komme dertil, at vi bleve nødte til at kæmpe for vor Eksistens eller værne om vor Neutralitet, er det klart, at det for Landet er af den allerstørste Betydning, at vi have tilstrækkeligt Skyts og Ammunition, og ligeledes for Landet af den allerstørste Betydning, at alle de forskellige Mangler, der klæbe ved vort Materiel, ere afhjulpne. Jeg haaber derfor, at det maa lykkes mig endnu mellem anden og tredje Behandling ved Konference med Udvalget at faa flere af disse Bevillinger genindsatte.

Ordføreren (J. C. Christensen): Det maa være mig tilladt at gøre nogle Bemærkninger dels til, hvad der er fremkommet fra Mindretallets Side, og dels til, hvad vi nu have hørt fremsat af den højtærede Krigsminister. Der er af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) blevet anket over, at adskillige af de Nedsættelser, Flertallet her foretog, vare vilkaarlige, og det ærede Medlem kan jo have nogen Ret i, at disse Nedsættelser have et vilkaarligt Præg paa sig. Det ærede Medlem anførte jo imidlertid selv Eksempler paa Vilkaarlighed ogsaa fra hans Side. Det maa jo være saa, naar man staar over for en hel Del Anskaffelser, om hvilke man mener, at adskillige af dem kunne være formaalstjenlige, medens man paa den anden Side maa sige til sig selv, at man ikke har Raad til at foretage samtlige disse Anskaffelser paa en Gang. Saa kommer man til at overveje, hvilke af disse man bedst kan lade gaa ud, og hvilke man maa foretage straks, men for udenforstaaende maa Resultatet altid tage sig vilkaarlig valgt ud. Det er noget, vi kende fra vor daglige Gerning fra saa godt som enhver Bedrift: Naar der er adskillige Ting, man gerne ønsker anskaffede, maa man tit sige: Den økonomiske Stilling er saaledes, at jeg ikke kan foretage alle Anskaffelserne paa en Gang, og derfor maa der skønnes over, hvilke der ere mest nødvendige. Dem tager man saa, og mange Gange kan det da for udenforstaaende se ret vilkaarlig ud. Men saaledes maa det være. Der er ikke noget at sige til det, og for saa vidt kan den ærede Ordfører for Mindretallet have Ret i sit Udtryk, at adskillige af disse Nedsættelser tage sig vilkaarlige ud. Jeg skal specielt indrømme dette over for et Punkt,

han nævnde, nemlig med Hensyn til Ombytningen af Bevillingen til Rygskjolde med Bevillingen til Feltartillerimateriel. Men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds hørte jo selv, hvor stor Pris den højtærede Krigsminister satte paa at faa netop en Bevilling til Feltartillerimateriellet, og Flertallet har nu ment, at dette var den forstandigste Anvendelse af Pengene, eftersom Feltartillerimateriellet, der er anskaffet i 1876, nu lider af adskillige Brøst, som trænge til at afhjælpes. Man har ment ved Afhjælpning af disse Brøst at kunne undgaa Anskaffelse af nyt Feltartillerimateriel; derfor have vi foreslaaet denne Ombytning, og det Skøn, hvorefter vi have gjort det, mene vi har været forsvarligt og forstandigt. Det ærede Medlem ankede stærkt over, at Flertallet ikke var gaaet med til Istandsættelse af Kasematterne paa Trekroner, og han kom her saa højt op, at han sagde, at han haabede, at hvis der her viste sig noget galt en Gang, skulde Ansvarret blive lagt paa rette Sted. Ja, det er et Haab, vi alle kunne dele. Det er noget, enhver rettænkende Mand altid maa ønske, at Ansvarret bliver lagt paa rette Sted. Jeg indrømmer, at der kan være noget i den Tale. Men er det saa rent galt, hvorfor er da Administrationen først mødt i Aar med Forslag herom? Det er jo en Mangel, der ikke kan være kommen paa en Gang. Det er jo tværtimod en Mangel, som man, saa vidt jeg ved, har haft Øjet aabent for i en lang Række af Aar, eftersom man, saa vidt jeg ved, har indrettet det saaledes derude, at man kun har besat hveranden Kasemat. Men hvorfor er Administrationen da ikke mødt med Forslag før? Naar man møder med en saadan Række Forslag paa en Gang, og alle ere enige om, at de ikke alle kunne komme med, er der dog nogen Rimelighed i, at de Forslag, der komme sidst, blive skudte ud. Jeg tror ikke, det er værd at tage denne Sag saa højtideligt, som det ærede Medlem gjorde; thi vi erkende jo alle, at vi ikke kunne faa alt paa en Gang. — Jeg skal ikke følge den højtærede Krigsminister i alle Enkeltheder; thi en stor Del af dem ere jo blevne drøftede baade i Fjor og i Forfjor. Han lagde imidlertid særlig Vægt paa, at det skønssomme Hensyn, som de skulde tage til Kasernebevillingerne, ikke var foretaget paa en Maade, som Hæren kunde være tjent med, og heller ikke saaledes, som man kunde forudsætte, Meningen havde været. Den højtærede Minister gik herved ud fra,